

de foreliggende lovforslag, som jeg kunne høre, at også andre var interesserede i, og at der i stedet i et samarbejde med idrætsorganisationerne og andre relevante organisationer forsøges at finde en løsning, som tilfredsstiller kravet om at fjerne bureaukratiet. Dertil synes vi ikke, vi er nået med det her forslag.

Særlig vil vi gerne bore i, om det virkelig er sådan, at EU også på det her område forhindrer en fornuftig løsning, eller om det, som påpeget af DGI og DIF i deres eget høringssvar, er muligt at finde en løsning på problemet.

Men som forslaget ser ud nu, vil vi stemme imod det samlede forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Skatteministeren har ordet ... Nej, hr. Ole M. Nielsen er pludselig kommet til stede; så må skatteministeren lige vente et øjeblik. Jeg har først set det nu. Bedre sent end aldrig.

Ole M. Nielsen (KRF):

Beklager, at jeg ikke kunne være her før, men jeg skal ikke forlænge debatten meget.

Jeg vil sige, at vi er meget positive over for det forslag her. Nu har jeg ikke hørt de indvendinger, der er kommet fra andre, fordi jeg ikke har været her, men som vi opfatter det, er det en hjælp til de mennesker, som ønsker at gøre et stykke frivilligt arbejde i vores foreninger rundt omkring, og så kan man selvfølgelig ønske sig alt andet og meget mere osv.

Men så må vi erkende, at vi får en undergravning af vores momssystem, og at vi kommer i konkurrence med dem, der driver tilsvarende forretninger med de samme ting, og som skal leve af det, osv., så det kan vi heller ikke.

Men egentlig synes jeg, at det her er udtryk for en ganske rimelig balance, og vi kan støtte forslaget.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg var glad for, at hr. Ole M. Nielsen nåede frem. Jeg synes, at det, han sagde, var kloge og forstandige ord.

Det her forslag har jo netop det sigte at hjælpe dem, som har hjælp behov, og på en måde, så vi mindsker byrden for f.eks. de foreningsledere, som i øjeblikket har et overordentligt stort pres i dagligdagen.

Generelt vil jeg sige tak for en positiv modtagelse af forslaget. Jeg glæder mig over, at det ikke bare er regeringspartierne, men også en stor del af de øvrige partier, som er positive.

Kl. 13.20

At den yderste venstrefløj er negativ, er sådan set ikke overraskende. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil ser jo i enhver skattediskussion en skatte-snyder rundt om hvert hushjørne – eller jeg burde måske sige klubhushjørne. Det ved vi, og det er jo en holdning, som man har, og sådan er det.

Så fik vi en klar radikal tale, med streg under det radikale, for jeg blev egentlig ikke helt klar over, om Det Radikale Venstre til syvende og sidst vil støtte det, men vi vil i hvert fald bestræbe os på at besvare de spørgsmål, som Det Radikale Venstre stillede fra talerstolen, og også i et grundigt udvalgsarbejde sikre, at eventuelle tvivlsspørgsmål måtte blive rettet op.

Med hensyn til idrætsforeninger er der nogle, der siger: Jo, men vi har også et klart ønske om osv., osv. Jeg vil gerne sige, at hvis det klare ønske udmøntes i yderligere kontrolforanstaltninger med kasseapparater og strimler og jeg ved ikke hvad, så er det ikke den vej, vi ønsker at gå. Vi ønsker ikke flere af den slags ordninger, som i virkeligheden er en stor belastning for vores foreningsliv. Den omstændighed, at man sælger tre poser Piratos i klubhuset søndag formiddag, må altså ikke få os til i det offentlige at lave et kæmpe kontrolsystem.

Lad os dog nu hjælpe og give et skulderklap til de frivillige ledere, vi har, og sige, at de spydspidser i lokalsamfundet, som gør den her indsats, skal altså ikke trættes med unødigt kontrolbesvær, som i virkeligheden ikke giver noget som helst provenu til staten, når det kommer til stykket.

Så vil jeg sige til de bemærkninger, den socialdemokratiske ordfører kom med, at jeg er glad for den positive indstilling, og jeg tager meget gerne imod opfordringen til at se på de høringssvar, der er kommet, om vi kan gøre det administrativt endnu lettere, end der er lagt op til i forslaget her. Jeg har ikke nogen bekymringer med hensyn til at gå videre ad den her vej – absolut ikke. Hvis vi kan komme væk fra kasseapparaterne og kontrolstrimlerne og alt det med de guldressede kasketter og komme over i et enklere system, som også kan fjerne noget af den tvivl, der måtte være, er det godt. Vi ved jo, der har været diskussioner om mange ting, også på det seneste spørgsmålet om støtte til vores foreningsliv.

Jeg tager meget gerne mod den opfordring, og det vil vi gerne vende tilbage til under udvalgsarbejdet.